
Διαμαρτυρία – Έκκληση

Για τις γυναίκες του Αφγανιστάν

Με τη λήξη του διήμερου Σεμιναρίου “Σωματεμπορία – Σεξουαλική Εκμετάλλευση Γυναικών: Ένα διεθνές οργανωμένο έγκλημα”, που οργάνωσε ο Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας στις 21 και 22 Οκτωβρίου 1996, επτακόσιοι και πλέον σύνεδροι που παρακολούθησαν το σεμινάριο ενέκριναν ομόφωνα και υπέγραψαν την παρακάτω διαμαρτυρία - έκκληση.

Η έκκληση αυτή, στη συνέχεια, εστάλη στα αρμόδια όργανα του ΟΗΕ, στο Συμβούλιο της Ευρώπης, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στις διεθνείς και ελληνικές οργανώσεις και στα πολιτικά κόμματα της χώρας μας, με την παράκληση να συμβάλουν στην αναχαίτηση της τραγικής οπισθοδρόμησης της θέσης της γυναίκας που ο φονταμενταλισμός επιβάλλει διεθνώς.

“Σήμερα, 21 Οκτωβρίου 1996, οι γυναικείες οργανώσεις της Ελλάδας, ελληνικές οργανώσεις δικαιωμάτων του ανθρώπου καθώς και στελέχη των ελληνικών πανεπιστημίων, δηλώνουν ότι με λύπη και μεγάλη ανησυχία πληροφορήθηκαν τα μέτρα που πάρθηκαν τελευταία κατά των γυναικών από το καθεστώς των Taliban στο Αφγανιστάν.

Υπενθυμίζουμε ότι, σύμφωνα με τη Διακήρυξη και το Πρόγραμμα Δράσης της Βιέννης του 1993, “τα δικαιώματα της γυναίκας και του κοριτσιού είναι αναπαλλοτρίωτο και αδιαίρετο μέρος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων” και ότι “η εκρίζωση όλων των μορφών διάκρισης λόγω φύλου αποτελεί θέμα προτεραιότητας για τη διεθνή κοινότητα”. Τις ίδιες θέσεις επαναλαμβάνει και η Πλατφόρμα Δράσης του Πεκίνου.

Συνεπώς, όλες οι διακρίσεις των γυναικών που επιβάλλονται σήμερα στο Αφγανιστάν, και ιδίως η απαγόρευση άσκησης επαγγελματικής εργασίας, που οδήγησε και στο κλείσιμο των σχολείων, η απαγόρευση στα κορίτσια να φοιτούν στα σχολεία, η απαγόρευση να βγαίνουν οι γυναίκες ελεύθερα από το σπίτι και να κυκλοφορούν με ξεσκέπαστο το πρόσωπό τους αποτελούν παραβιάσεις θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η επίκληση θρησκευτικών-πολιτιστικών παραδόσεων από τους Taliban δεν έχει θέση. Κατ’ αρχήν, το Αφγανιστάν ήταν και προηγουμένως μουσουλμανική χώρα, και εν τούτοις τέτοιοι περιορισμοί δεν ίσχυαν, επειδή το Κοράνι δεν τους επιτάσσει, Δεύτερο και σπουδαιότερο, διότι σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ θρησκευτικών-πολιτιστικών παραδόσεων αφενός και ανθρωπίνων δικαιωμάτων αφετέρου, η Διεθνής Διακήρυξη-Πρόγραμμα Δράσης της Βιέννης θεσπίζει ότι πρέπει να προστατεύονται τα τελευταία (παρ. 5).

Η δε παρ. 38, II, Β του ίδιου κειμένου ειδικώς για τις γυναίκες ορίζει ότι πρέπει “. . . Να ξερριζωθούν όλες οι συγκρούσεις που μπορεί να προκύψουν ανάμεσα στα δικαιώματα της γυναίκας (αφενός) και σε όλες τις επιβλαβείς συνέπειες μερικών παραδοσιακών ή εθιμικών πρακτικών, πολιτισμικών πρακταλήψεων και θρησκευτικού εξτρεμισμού (αφετέρου).

Απευθυνόμαστε στους αρμόδιους διακρατικούς οργανισμούς, στις διεθνείς οργανώσεις δικαιωμάτων του ανθρώπου ή της γυναίκας και στα πανεπιστήμια και ζητάμε την άμεση παρέμβασή τους και την άσκηση πίεσης, για να καταργηθούν όλα τα κατά των γυναικών του Αφγανιστάν μέτρα, που αναιρούν όλες τις ως τώρα κατακτήσεις στον τομέα των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και της Ισότητας των Φύλων.

Πρέπει να αναχαιτισθεί ο φονταμενταλισμός, που έγινε ο κύριος εχθρός των δικαιωμάτων του ανθρώπου και της δημοκρατίας σε παγκόσμια κλίμακα, με κύρια θύματα τις γυναίκες. Όσο περνάει ο καιρός επεκτείνεται και σε άλλες χώρες, στοχεύοντας πραγματικά σε απώτερους πολιτικούς σκοπούς.

Ας δράσουμε όλοι μαζί, πριν διαδοθεί κατά τρόπο που να θίξει όλους και όλες μας.

Αθήνα, 29 Οκτωβρίου 1996